

Κωδικός: 2845

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ - ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΦΙΛΟΠΡΟΟΔΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΔΟΜΝΙΣΤΑΣ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΗ ΚΑΙ ΤΑΚΤΙΚΟΤΕΡΗ ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΥΡΥΤΑΝΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Περίοδος Β' • Έτος 30ο
Εκδότης-Δ/ντής σύνταξης: Κώστας Α. Παπαδόπουλος
Internet site: www.domnista.gr

Αριθ. φύλλου 346
Τηλ. 210-6920004
e-mail: evrytos@domnista.gr

Ιούνιος 2011
Δαβάκη 13
Αθήνα 115 26

Στη Δομνίστα για την Αντίσταση

Γράφει ο Μιχάλης Σταφυλάς

Ο Δήμαρχος Καρπενησίου κ. **Κώστας Μπακογιάννης** είχε την καλοσύνη να μου στείλει πρόσκληση για να παρευρεθώ στις εκδηλώσεις για την **69η επέτειο από την Έναρξη του Ένοπλου Απελευθερωτικού Αγώνα 1941-44**, που θα γίνουν στη Δομνίστα Ευρυτανίας.

Ο Δήμαρχος είναι νέος, που άφησε τις σχέσεις της πρωτεύουσας για να υπηρετήσει την ιδιαίτερη πατρίδα του πατέρα του, του αείμνηστου **Παύλου Μπακογιάννη**, όπου έναν καιρό ήταν και βουλευτής της περιοχής, όπως και η μητέρα του Ντόρα Μπακογιάννη, πρόεδρος του νέου κόμματος ΔΗ.ΣΥ.

Το τονίζω πως ο Δήμαρχος είναι νέος και έχει τη σημασία του, γιατί αυτή η Ελληνική Μεγαλοσύνη της ΕΑΜικής Εθνικής Αντίστασης έχει τόσο συκοφαντηθεί και διαστρεβλωθεί έτσι που πολλοί νέοι και σήμερα αγνοούν ή και μένουν αδιάφοροι σ' ένα από τα σημαντικότερα εθνικά γεγονότα που οριοθέτησαν μια εποχή. Φέτος ο Δήμος Καρπενησίου σε συνεργασία με

την Τοπική Κοινότητα Δομνίστας και τον Φιλοπρόοδο Σύλλογο Δομνίστας συνεχίζουν την παράδοση των εκδηλώσεων αυτών, με αξιόλογους ομιλητές.

Από τη Δομνίστα έγινε το ανεπανάληπτο εθνικό ξεκίνημα. Ο Άρης Βελουχιώτης με 12 παλικάρια και με την Ελληνική Σημαία μπροστά, μπαίνουν στο χωριό στις 7-6-1942, τραγουδώντας κάποιο εθνικό εμβατήριο. Οι κάτοικοι ξαφνιασμένοι δακρύζουν μπροστά στην Ελληνική Σημαία, γιατί οι κατακτητές την έχουν σε παρανομία. Κι ακούνε τον καπετάνιο να τους λέει πως «**του Έλληνας ο τράχηλος ζυγόν δεν υποφέρει**» και πως στο χέρι μας είναι να ξαναζήσουμε το 1821, στο χέρι μας είναι να δοξάσουμε και πάλι την Ελλάδα. Ύστερα συνέχισαν τον δρόμο της τιμής και της θυσίας...

Τι ήταν αυτό που πυρπόλησε τις ψυχές των Ελλήνων και δημιούργησε μέσα σε ελάχιστο χρονικό διάστημα τον Ελληνικό Απελευθερωτικό Στρατό, που ήταν εφιάλτης για τους Γερμανοϊταλούς; Στο

ευρυτανικό έδαφος ακούστηκαν οι πρώτες ντουφεκίες της Αντίστασης μαζί με το εκ βάθους καρδιάς νέο εμβατήριο «**Λαμποκοπούν χρυσά σπαθιά / πέφτουν ντουφέκια ανάρια / ο Άρης κάνει πόλεμο / Μ' αντάρτες παλικάρια**». Από τη μια στιγμή στην άλλη άνθρωποι της καθημερινότητας αναδείχθηκαν άτρομοι πολεμιστές που μπαίνουν στις μάχες μη υπολογίζοντας τους κινδύνους.

Η Ευρυτανία έβγαλε άτρομα παλικάρια που τίμησαν την ελληνικότητά τους. Ο **Ερμής**, ο **Θρύλος**, ο **Απόλλων**, ο **Λάμπρος**, ο **Γκούβας**, ο **Σαράνταινας (Πανάγος)**, ο **Τραχήλης** κ.ά. (λυπάμαι που δεν θυμάμαι αυτήν τη στιγμή τόσους άλλους λεβέντες που συμμετείχαν). Θα ξαναγυρίσω όμως στη Δομνίστα. Επί Δημαρχίας του **Γιάννη Σταμάτη** ξεκίνησαν με λαμπρότητα αυτές οι εκδηλώσεις, τότε μάλιστα που δεν ήταν και πολύ ξεκαθαρισμένα μερικά πράγματα. Ξέρετε, πως ενώ η Αλήθεια υπάρχει, το ψέμα έπρεπε να εφευρεθεί. Κι από

Συνέχεια στην 3η σελ.

Μόνος...

Μέσα σε πλήθος βρισκομαι
κάθε λογής ανθρώπων
μα πάντα νιώθω μόνος!
Γυρίζω σπίτι... μοναξιά,
κλείνω την πόρτα πίσω
...και μόνος, μόνος!
Σκύβω το κεφάλι
και λες πως ήταν η πρώτη φορά,
«Η Καινή Διαθήκη».
Την άνοιξα κάπου βιαστικά:
«Ου μη σε ανο
ουδ' ου μη σε εγκαταλίπω» Εβρ. ΙΓ' 5
ΕΓΩ Ο ΘΕΟΣ σου,
δεν θα σε αφήσω ποτέ να είσαι μόνος!
Γονάτισα,
Κύριε, έχω ΕΞΕΝΑ! Έχω τους πάντες
και τα πάντα! Σ' ευχαριστώ!

Βράχος

Ιερέας στο χωριό μας το καλοκαίρι

Ευχάριστα νέα για το χωριό μας για τους δύο (2) καλοκαιρινούς μήνες (Ιούλιο - Αύγουστο) αφού, ύστερα από σχετική απόφαση του Γενικού Αρχιερατικού Επιτρόπου **π. Ιωάννη Ευαγγέλου Λιάπη** και την έγκρισή της από τον Μητροπολίτη μας κ.κ. **Νικόλαο** τοποθετήθηκε στην ενορία μας ο **π. Ματθαίος Καλαμπαλίκης**.

Ο **π. Ματθαίος**, όπως είναι γνωστό, προσφέρει τις ανεκτίμητες υπηρεσίες του στη Γερμανία και κατά τις διακοπές του εξυπηρετεί ανάγκες της Μητροπόλης μας εδώ και αρκετά χρόνια. Φέτος, αφού και ο ίδιος εκδήλωσε την επιθυμία να υπηρετήσει στην περιοχή μας, τοποθετήθηκε στη Δομνίστα, ενώ θα εξυπηρετεί και άλλες ενορίες.

Με την ευκαιρία αυτή το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο, η Τοπική Κοινότητα, ο Φιλοπρόοδος Σύλλογος Δομνίστας και ΟΛΟΙ οι κάτοικοι εκφράζουν τις ευχαριστίες τους προς τον Μητροπολίτη μας κ.κ. **Νικόλαο**, τον Γενικό Αρχιερατικό Επίτροπο **π. Ιωάννη Λιάπη** και στον **π. Ματθαίο**.

Διαφημιστικό φυλλάδιο Δομνίστας

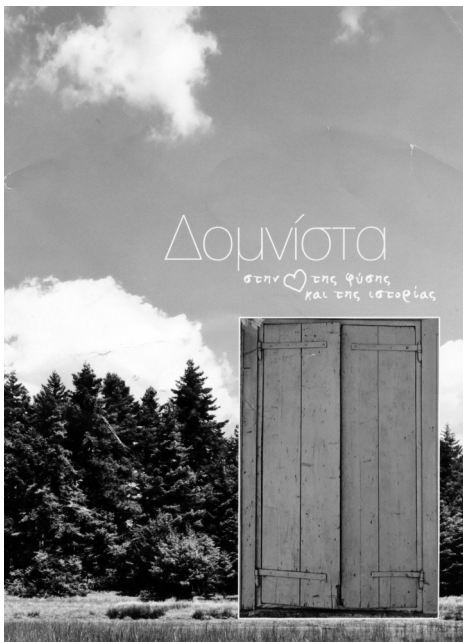
Κυκλοφόρησε πρόσφατα από το Φιλοπρόοδο Σύλλογο μας ένα διφυλλο διαφημιστικό φυλλάδιο του χωριού. Γραμμένο και σχεδιασμένο με πρωτότυπο τρόπο και νεανικό στυλ -ανάλογο της ηλικίας των μελών του Δ.Σ.- γίνεται κράχτης για επίσκεψη στο χωριό. Γράφουν:

«**Μακριά** από τα πολυδιαφημισμένα και φθαρμένα κοινοπολιτικά κέντρα του... «ελληνικού jet set», υπάρχει ένας άλλος κόσμος πιο καθαρός, πιο γνήσιος.

Εκεί, όπου όλοι είναι «επώνυμοι». Εκεί, όπου δεν έχουν γίνει ακόμα «έργα υποδομής». Εκεί, όπου το περιβάλλον διατηρεί εκείνη την, καταλυτική για την εσωτερική ισορροπία, μαγεία του.

Ένα μέρος για να κάνετε την αποτοξίνωσή σας και να βρείτε τον πραγματικό εαυτό σας. Πλέον εξαρτάται από εσάς! Έχετε όμως στο νου σας κάτι σημαντικό: Η βασικότερη **συνέπεια** της πρώτης επίσκεψης στη Δομνίστα είναι η **εξάρτηση**. Αρκεί, δηλαδή, να βιώσει κανείς μια φορά την εμπειρία της εκεί διαμονής και θα του είναι αδύνατο να μην αισθάνεται μελλοντικά την ανάγκη **να επιστρέφει συνεχώς** και να την επαναλαμβάνει.

Αν, λοιπόν, δεν είστε σίγουροι ότι θέλετε να συμβεί και σ' εσάς κάτι τέτοιο, καλύτερα μην το επιχειρήσετε...!

Νεκρολογίες

Ντίνα Ηλία Καρέτσου (1947-2011)

Έφυγε πολύ νωρίς από κοντά μας η παλιά συμμαθήτρια **Ντίνα Η. Καρέτσου**, κόρη του Γιάννη Τσίρκα. Για πάνω από 10 χρόνια πάλεψε με την επάρατη νόσο. Υπήρξε γενναία. Δεν το γράφω ως σχήμα λόγου. Το γράφω γιατί αυτό ήταν η ψυχούλα της: Γενναία και δυνατή.

Άξια απόγονος των Δομνιστιάνων του μόχθου και της ατέλειωτης πάλης με δυσκολίες και προβλήματα. Χωρίς κραυγές και θρήνους υπέμεινε στωικά η ίδια και η αγαπημένη της οικογένεια τις μεταπτώσεις της αρρώστιας.

Παράλληλα πάντρεψε κόρες και έπιασε στην αγκαλιά της εγγόνια, στάθηκε παλικάρι δίπλα στον άντρα της και τις άλλες συνυφάδες της, λειτούργησε ως μέλος της κοινωνικής ζωής του χωριού μας. Το πεπρωμένο όμως αμείλικτο.

Τη θυμάμαι για 6 χρόνια συμμαθήτρια στο Δημοτικό Σχολείο του χωριού μας εκείνα τα δύσκολα χρόνια. Μια ήσυχη, γλυκιά και ήρεμη μελαχρινή κοπελίτσα, μέσα στα χιόνια και τα κρύα που μας πάγωναν όλους. Όμως η καρδιά της, η καρδιά μας, ήταν γεμάτη φως, γεμάτη από τη φλόγα που ξάναβαν μέσα της τα λόγια των φευγάτων πια δασκάλων μας, της Σπυριδούλας Παπαδημητρίου και του άντρας της Χρήστου Παπαδόπουλου. Φευγάτοι αυτοί πια, φευγάτοι και άλλοι πολλοί. Μακριά μας και η Ντίνα. Λάθος που το λέω αυτό. Ούτε οι δάσκαλοί μας, ούτε οι φίλοι μας, ούτε τ' άλλα

αγαπημένα μας πρόσωπα, ούτε οι χωριανοί μας είναι μακριά. Ζουν στις καρδιές εκείνων που τους θυμούνται. Αναπαύονται εκεί στο κοιμητήριο του χωριού μας.

Κάποτε απέφευγα το κοιμητήριο. Τώρα κάθε που νιώθω μοναξιά το επισκέπτομαι. Βρίσκω εκεί γονείς, συγγενείς, φίλους, γνωστούς. Κάθε όνομα και μια μνήμη. Το άλλο χωριό. Το χωριό της αιωνιότητάς μας το ορατό. Γιατί το άλλο, το αόρατο, είναι στους ουρανούς. Εκεί δεν υπάρχει βάσανο και πόνος, αλλά η γαλήνη της ευτυχίας του παραδείσου. Αυτά σκέπτομαι και γαληνεύω στο κοιμητήριο. Εκεί μέσα στους άλλους και η Ντίνα. Να προσεύχεται για τους δικούς της και να τους καμαρώνει από τους ουρανούς.

Για μας η ζωή της και η κρυστάλλινη πορεία της σε αυτό τον κόσμο ως συζύγου, μητέρας, γιαγιάς ας είναι υπόδειγμα. Πολύ περισσότερο για τους αγαπημένους της που ευχόμαστε να ξεπεράσουν το βαρύ πόνο της απώλειάς της. Ιδιαίτερα στον Ηλία, το σύζυγό της -όχι λιγότερο βέβαια και στα παιδιά της- εύχομαι με την ίδια αντρικία παλικαριά και ηρεμία που αντιμετώπισε τη ζωή, με την ίδια ν' αντιμετώπισει και την απώλεια της αγαπημένης του.

Ο Θεός να την αναπαύει εκεί στο Κοιμητήριο της Δομνίστας και το χώμα που την αγκαλιάζει να είναι κόρφος μάνας.

Αιωνία της η μνήμη.

Α.Δ.Σ.

Γιάννης Κ. Καρπούζης (1947-2011) *Γιάννη μου το μαντήλι σου...*

Με τους ήχους του ηπειρώτικου τραγουδιού - μνήμη από τις σουλιώτικες ρίζες της μάνας του - αποχαιρέτησε πρόωρα τούτη τη ζωή ο φίλος και συναγωνιστής στο πνεύμα **Γιάννης Καρπούζης**. Για πάνω από

χαρακτήρας του. Πολυσχιδής προσωπικότητα, βοήθησε στην επαγγελματική δουλειά της συζύγου του και έγινε το στήριγμα συλλόγων και συλλόγων που ζητούσαν τις υπηρεσίες του. Πώς έφυγε από κοντά μας

αδυνατούμε να το πιστέψουμε. Θλιβόμαστε βαθιά και προσευχόμαστε για ανάπαυση της ψυχής του και εξ' ύψους παρηγορία στην αγαπημένη του σύζυγο **Αριστέα** και στα δυο του παλικάρια, τον **Κώστα** και τον **Άρη**, που συνεχίζουν την επαγγελματική του ενασχόληση με τα εκδοτικά.

Αιωνία σου η μνήμη

αλησμόνητε φίλε.

Αθ. Δ. Σταμάτης
Φιλολόγος

Η Μάνα στην Αντίσταση και τον Εμφύλιο

† Του Δημήτρη Σταμέλου*

Την πίκρα του χαμού των παλικαριών τους δοκίμασαν οι Ρουμελιώτισσες μάνες στα χρόνια της Κατοχής. Αποχαιρετούσαν τα παιδιά τους σαν έβγαιναν στο κλαρί για να στεριώσουν την Εθνική μας Αντίσταση και μέσα τους λαχτάριζε από περηφάνεια και αγωνία η καρδιά τους. Όταν το κακό μαντάτο έφτανε στο σπίτι, όταν μαθευόταν πως ο αντάρτης γιος σκοτώθηκε σε μάχη με Ιταλούς ή Γερμανούς, ή πως σαν απλός πολίτης πιάστηκε και τουφεκίστηκε γι' αντίποινα, η άσπρη μαντήλα γινόταν μαύρο σύγγεφο που σκέπαζε κεφάλι και καρδιά, το ίδιο. Όμως ήξερε, καθώς κι οι παλιότερες, πως ο τόπος τούτος είναι γιομάτος από πόνο και δάκρυ και πως οι άνθρωποί του στεριώνουν τη ζωή τους, χρόνια τώρα, πάνω στο αίμα και τη φωτιά, πάντα με τη λαχτάρα της αδερφοσύνης, που ξένοι παράγοντες, συχνά, παρεμποδίζουν.

Στην Εθνική Αντίσταση η μάνα στην ορεινή Ρούμελη δεν είχε μονάχα την έγνοια του γιού ή της κόρης που πολεμούσαν με τις αρμαθιές τα φυσεκλίκια στο στήθος, είχε και την έγνοια της σοδειάς, ακόμα να φιλοξενήσει τους αντάρτες που περνούσαν από το χωριό, να στεγνώσει τα ρούχα τους στα κούτσουρα της φωτιάς, να ζεματίσει τα γιομάτα ψείρες ρούχα τους, να τους δώσει φαί, να τους ετοιμάσει, στεγνοί και χορτασμένοι, να κινηθούν την άλλη μέρα, για καινούριες πορείες κι αγώνες. Και τόκανε αυτό γνωρίζοντας και τη σημασία του αγώνα που γινόταν και την πίστη πως κάποια άλλη μάνα, φρόντιζε, με τον ίδιο τρόπο και το δικό της το παιδί. Υπήρξαν ωστόσο και μανάδες που πολέμησαν δίπλα σε γιούς και καμάρωναν το ίδιο, μάνα και γιός, για την αντίσταση στην τυραννία, για τον αγώνα της λευτεριάς.

Όμως η θουνίσια Ρουμελιώτισσα μάνα δεν είχε μονάχα γιούς και θυγατέρες, μπορεί κι αγγόνια που πολεμούσαν τον κατακτητή, κόρες κι αγγόνες που ζαλιγκώνονταν τρόφιμα και πολεμοφόδια, για να βοηθήσουν στις μάχες και τις πορείες τους αντάρτες. Μ' όλα τα χρόνια της, την τυράγνια και τη στέρηση της Κατοχής, ζαλιγκωνόταν κι η ίδια και οδοιπορούσε στα κακοτράχαλα βουνά, με τα γουρνοτσάρουχα και τα τρύπια ρούχα της. Κοντοστέκονταν οι νιότερες να την καρτερέσουν, μα σε βρύση, μα σε διάσελο. Μα 'κείνη φρόντιζε όλο και να τους προφταίνει στο περπάτημα. Η πίστη στον αγώνα για τη λευτεριά, αναφτέρωνε τη δύναμή της. Την έδενε με την πίστη του αντάρτη γιού της, και την ανύψωνε πάνω στις κορφές των βουνών, σύμβολο κι η ίδια επιμονής και θέλησης.

Όμως οι δοκιμασίες, οι χαμοί και οι πίκρες της μάνας της Ρουμελιώτισσας συνεχίστηκαν και στους καιρούς που ακολούθησαν και ιδιαίτερα

στην περίοδο του Εμφυλίου. Είδαν και τότε τα παιδιά τους να σκοτώνονται, πλήρωσαν και οι ίδιες με τη ζωή τους αυτό το σπαραγμό του τόπου μας. Πολλά ασπρομάνηλα, καφετιά, έγιναν πέπλα θανάτου στην καρδιά τους. Κι όσο κι αν έπεσε το μίσος μέσα στα βουνοτόπια, ο καιρός απάλυνε τις καρδιές, οι χαμοί βέβαια δε λησμονήθηκαν, αλλά σαν από το πανάρχαιο αισθητήριο του Γένους, κατάλαβαν πως οι χαμοί δεν ήταν άσχετοι με ξένους παράγοντες, αλλά και με την ίδια την ιδιοσυγκρασία του Έλληνα.

Μανάδες ένωσαν τον πόνο τους, αποζήτησαν καινούρια σπηρίγματα, σ' ό,τι απόμεινε και η αντάρα πούπεσε σε καρδιές και μάτια, έγινε μικρή αναλαμπή, προσδοκία για έναν καλύτερο, δικαιότερο κόσμο. Αυτή η προσδοκία είναι που κρατά την αισιοδοξία τους στέρεη κι ακατάλυτη και σήμερα στα βουνοτόπια της Ρούμελης. Είναι η μάνα η πικραμένη κι η βασανισμένη το πιο πολύ, που μπορεί να σκύβει μέσα στους χαμούς και ν' ανυψώνεται από κεί, μαρτυρικό, μα ηρωικό σύμβολο, σίγουρο θεμέλιο για την αδιάκοπη πορεία του ανθρώπου προς την ολοκλήρωσή του, την αλήθεια και τη δικαιοσύνη, προς το ύψιστο αγαθό, τη ζωή, που η ίδια, ίσως καλύτερα από κάθε άλλον, μπορεί να μετρήσει σωστά, μέσα από το αίσθημα και το ένστικτο, την πρωταρχική, την ανεπανάληπτη αξία της.

Από το βιβλίο του αείμνηστου Δημήτρη Σταμέλου «Η μάνα στην ορεινή Ρούμελη, εκδ. "Δωδώνη", Αθήνα, Γιάννινα 1982, σελ. 52-54».

Ο ΕΥΡΥΤΟΣ

Ενημερωτικό Δελτίο
Όργανο του Φιλοπρόσδου Συλλόγου
Δομνίστας Ευρυτανίας

Ιδιοκτήτης:

ΦΙΛΟΠΡΟΔΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

ΔΟΜΝΙΣΤΑΣ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ

Υπεύθυνος κατά το νόμο:

Ο Πρόεδρος του Συλλόγου

Ιωάννης Παπαδόπουλος

Δομνίστα Ευρυτανίας

Εκδότης - Διευθυντής:

Κώστας Αν. Παπαδόπουλος

Δαβάκη 13 Αμπελόκηποι 11526

Τηλ. 210-6920004

Επιμέλεια ύλης:

Αθανάσιος Δ. Σταμάτης

και Κώστας Α. Παπαδόπουλος

ΣΥΝΑΡΟΜΕΣ

Μέλη του Συλλόγου 0,30€

Μη Μέλη του Συλλόγου 0,60€

Επιστολές - Συνεργασίες:

Κώστας Αντ. Παπαδόπουλος

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση

Εκτύπωση:

Εκδόσεις - Γραφικές Τέχνες

Καρπούζη Αριστέα & Υιοί Ο.Ε.

Θεοδοσίου 23 & Ελλησπόντου Ίλιου

Τηλ.-Fax: 210-2619003

e-mail: karpouzi@otenet.gr

Ιούνιος 2011

Η αλληλογραφία μας

— **Νικόλαο Κων/νου Τσαπραζλή**, Χαλίκι Αιτωλικού. Λάβαμε τη συνδρομή σας και σας ευχαριστούμε.

— **Νικόλαο Σιακαθέλλα**, Υποστράτηγο ε.α., ενταύθα. Λάβαμε την επιστολή σας με το ωραίο ποίημά σας, το οποίο και δημοσιεύουμε σε άλλη στήλη.

Ιστορικές αναδρομές Αγροζημιά στα 1873

Γράφει ο **Αθ. Α. Σταμάτης, φιλόλογος**

Σε προηγούμενο φύλλο του «Εύρυτου» γράψαμε εκτενώς για την επέλαση των γελαδιών στο χωριό και τις ζημιές που προκάλεσαν. Το φαινόμενο δεν είναι καινούριο. Συνέβαινε και παλιά μόνο που λειτουργούσαν θεσμοί είτε λαϊκής, είτε κρατικής δικαιοσύνης. Το έγγραφο που ακολουθεί αναφέρεται σε μια αγροζημιά το 1873 και την εκτίμηση των ντόπιων εκτιμητών για το μέγεθός της. Το έγγραφο είναι αρκετά φθαρμένο και είναι σε χαρτί υδατογραφημένο.

Έχει ως εξής:

«*Εν Δομνίστα σήμερον την ηκοστή έκτου του μινός Αυγούστου του έτους 1873 οι υποφαινόμενοι κάτικη του χωριού Δομνίστα Δημήτριος Καραδήμας και Δημήτριος Κ. Πανάγος κατά πρόσκλησην του Νικολάου Δ. Σταμάτη συνχωριανού μας μετέβημεν εις τον αγρόν του εις <θέσιν> Ασπρολήθη της περιφέρειας Δομνίστας και εκτιμήσαμεν την γενομένην ζημίαν αραβόσιτου κηλά τρία ήτη οκάδας εξήκοντα.*

Οι υπογραφόμενοι
Δ. Καραδήμας
;

Το μνημονευόμενο κτήμα στα Ασπρολήθια ήταν προικώ του **Νικ. Δ. Σταμάτη** από τη σύζυγό του που καταγόταν από το Νεχώρι Ναυπακτίας. Ήταν ξηρικό και το έσπερναν συνήθως καλαμπόκι. Είναι ψηλά στο βουνό και με αρκετές στάνες γύρω. Κάποιοι από τους βοσκούς το βόσκησαν -δεν αναφέρονται οι δράστες- και ζητήσε εκτίμηση από 2 σεβαστά πρόσωπα του χωριού που προέρχονται από 2 παλιές και μεγάλες οικογένειες του χωριού: **Καραδήμας** και **Πανάγος**. Η ζημιά δεν ήταν και μικρή. Όλο και όλο το κτήμα δεν νομίζω να είχε παραγωγή μεγαλύτερη από 100-150 οκάδες καλαμπόκι. Το ποιος πλήρωσε το έγγραφο δεν μας το λέει. Έχουμε μόνο σύγυρη την εκτίμηση της ζημιάς.

Διορισμός Ιατρού

Άλλη μία ιατρός προστέθηκε στο ιατρικό δυναμικό του χωριού μας. Πρόκειται για την **Ιωάννα Γεωργίου Σταμάτη** (Πυροσβέστη), η οποία διορίστηκε πρόσφατα ως αγροτική ιατρός στην Ευρυτανία και ήδη βρίσκεται, ως εκπαιδευόμενη στο Γενικό Νοσοκομείο Καρπενησίου.

Σημειώνεται ιδιαίτερα πως από το χωριό μας έχουν επιλέξει το λειτούργημα του ιατρού, πάνω από είκοσι πέντε (25) άτομα (με γαμπρούς και νύφες), αριθμός εντυπωσιακός για ένα χωριό. Πιστεύουμε πως σύντομα θα γίνει μία πλήρης απογραφή με την παροχή πληροφοριών από τους ίδιους και τους συγγενείς τους.

Απ' όλα τα καλά το καλύτερο είναι η μάνα ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ ΠΑΙΔΙΟΥ

Μάνα που με γέννησες και πόνεσες για 'μένα, άκουσε, παρακαλώ, τι θέλω από σένα: Χάρισέ μου τη χαρά, που τη ζωή μακραίνει κι ένα πλατύ χαμόγελο, που την ομορφαίνει. Της μάνας το φιλί είναι γλυκό σαν μέλι, γι' αυτό κάθε παιδί ολόψυχα το θέλει. Στο ψυχικό σαλόνι μου τρεις μάνες νά 'ναι αράδα, η Παναγιά, η μάνα μου κι ανάμεσα η Ελλάδα. Με τον πατέρα μου να ζεις μ' αγάπη και φιλία. Έτσι θα νιώθω ψυχικά απέραντη ευτυχία. Των γονιών μου οι συμβουλές έχουν μεγάλη αξία θα τις τηρώ προσεκτικά μέσα στην κοινωνία.
Ν.Η. Σιακαθέλλας, Υπγος Πεζ. ε.α.

Στη Δομνίστα για την Αντίσταση

Γράφει ο **Μιχάλης Σταφυλάς**

Συνέχεια απ' την 1η σελ.

εφευρέσεις δόξα σοι ο Θεός. Καθένας το κοντό του και το μακρύ του. Είχα λάβει μέρος σε όλες τις έως τώρα εκδηλώσεις με ομιλίες και παρεμβάσεις. Κι ένιωθα μια εθνική υπερηφάνεια όταν έβλεπα το Δεσπότη να αναπέμπει εκεί στο απέριτο μνημείο, με τη φωτογραφία του Άρη μπροστά, δεήσεις «**υπέρ των αγωνισθέντων δια την ελευθερίαν της πατρίδος**», όταν έβλεπα τον Διοικητή της Αστυνομίας να καταθέτει στεφάνι, τον βουλευτή, εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας και τόσους άλλους φορείς της δημόσιας ζωής. Πολλές φορές και Υπουργούς των Κυβερνήσεων. Μαζί και οι επιζήσαντες αγωνιστές με τις αναμνήσεις και την περηφάνια τους, που από χρόνο σε

χρόνο λιγότευαν, περνώντας στην Ιστορία της Αντίστασης. Και σας εξομολογούμαι όταν πρωτοείδα τον Αστυνόμο να καταθέτει στεφάνι μπροστά στην εικόνα του Άρη δάκρυσα: «**Να, είπα, η αληθινή Ελλάδα της συμφιλίωσης και της ομορφιάς. Να η Ελλάδα που ονειρεύονταν όλες οι γενιές. Επιτέλους δικαιώνονται και οι πεθαμένοι και οι ζωντανοί. Ο Σταυρωμένος λαός ανασταίνεται...**». Λυπάμαι που δεν βρέθηκα φέτος εκεί, για πρώτη φορά. Νάβλεπα ένα νέο παιδί, το Δήμαρχο, να αποτιεί φόρο τιμής σ' έναν υπέρτατο υπέρ της Πατρίδας Αγώνα - που συκοφαντήθηκε, διαστρεβλώθηκε, αλλά που σήμερα μένει σαν συνώνυμο της διαχρονικής Λαϊκής Μεγαλοσύνης...

Ο Αμάραντος

† **Του Ζάχου Ξηροτύρη***

Το όνομα του μικρού με ηλιακό σχήμα αυτού βολβού, με πράσινα απανωτά φυλλαράκια μικρά που σχηματίζουν ένα κύκλο, μαρτυράει ότι δε μαραίνεται, όχι μόνο όσο μένει στη γη, αλλά και όταν το ξεριζώνεις και το κρεμάσεις στον αέρα, αντέχει και ένα και δυό ακόμα χρόνια, έτσι που λες πως είναι ακόμα στη γη φυτεμένο. Κατοικία του, καταγωγή του είναι τα βουνά, ιδίως η **Οίτη**, ο **Παρνασσός**, τα **Βαρδούσια**, φιλοξενούν εν αφθονία εν σχέσει προς άλλα βουνά, γιατί σπανίζει το πρασινωπό αυτό φυτό με τις σαν ακτίνες ήλιου διακλαδώσεις του.

Όλα σχεδόν τα ορεινά σπίτια και καλύβες θα έχουν και από ένα Αμάραντο κρεμασμένο στο ταβάνι ή σε κάποιο πρεβάζι κάποιες πόρτες για ομορφιά και γούρι που δεν αφήνει την ευτυχία του σπιτιού να μαραθεί. Το πού φυτρώνει; Το δημοτικό τραγούδι που δεν αφήνει τίποτε αβασάνιστο κι ατραγουδιστό μας το λέει σε στίχους «**Να δείτε τον αμάραντο σε τι γκρεμό φυτρώνει, φυτρώνει σε δουνό ψηλό μαρμαροβούνι πόχουν οι σταυραετοί φωλιές κι οι γερανοί κλωσσάνε**». Το βρίσκουμε αυτό το περίεργο φυτό σε πολλές παραλλαγές κατά τόπους πολυτραγουδημένο.

Οι γυναίκες τόχουν χαρά και καμάρι να ψάξουν τα κακοτράχαλα βουνά να βρουν τον Αμάραντο και να τόχουν για γούρι του σπιτιού «**Πάνω σε τρίκορφο βουνό μάνα και θυγατέρα δυό, μαζεύαν τον Αμάραντο**». Αν πιστέψουμε το Δημοτικό Τραγούδι μας λέει «**το τρών' τ' αλάφια και ψοφούν, αρκούδια κι ημερεύουν**». Αλλά ποιητική αδεία ο αμάραντος έχει και άλλες ιδιότητες, είναι και λησμοβότανο, βοτανικής λησμονιάς που το «**τρών' τα λάια πρόβατα και λησμονούν τ' αρνιά τους**». Τώρα γιατί μόνο τα λάια πρόβατα κι όχι και τ' άσπρα και τα βάκρινα, κάλεσα και τ' άλλα, αυτό είναι ιδιοτροπία του Αμάραντου που ίσως δεν την εξιχνίασε ούτε ο ποιητής.

Κατ' εξοχήν ορεισίβιος ο Αμάραντος σαν τον σταυραετό «**δεν πάει τα κατώμερα, δε γίνεται στους κάμπους**».

Τα **Οιταία όρη** όπως μας λέει ο **μύθος της Μήδειας** και όπως είναι και πραγματικότητα, είναι η **πατρίδα του**.

Λένε πως έχει και την ιδιότητα του άτεκνου βοτανιού, όπως μας λέει πάλι το τραγούδι που τραγουδούσε η ερωτευμένη για τον εκλεκτό της και 'κείνος δεν ανταποκρινόταν, στην απελπισία της τον αμάραντο θυμήθηκε «**να τώτρωγε η μάνα μου μη μ' είχε κάμει μένα**».

Και δεν είναι που φυτρώνει σε βουνά μαρμαροβούνια, αλλά διαλέγει και τον τρόπο του «**φυτρώνει στ' αγριολίθαδα στον όμορφο τον τόπο, φυτρώνει μέσ' τα δίστρατα, στις πέτρες, στα λιθάρια**».

Σε όλα του ιδιόρρυθμο φυτό και ιδιότροπο «**ποτέ του δεν ποτίζεται και δε δροσολογεί-**

ται», μα ούτε και κορφολογιέται, είναι η κατασκευή του τέτοια που δεν επιδέχεται κορφολόγημα. Περίεργο φυτό όπως είναι στην εμφάνισή του, είναι αλλόκοτο και στη ζωή του «**δίχως νερό ποτίζεται, δίχως νερό αξαίνει, με τον ήλιο ποτίζεται με το φεγγάρι αξαίνει**». Μας φαίνονται ιδιόρρυθμα κι οξύμωρα όλα αυτά, αλλά ο ποιητής επιμένει όπως και ο τραγουδιστής λαός «**φυτρώνει σε λογγές απάρθενες καθάρεις**» και «**κεί το τρών' τ' αλάφια και ψοφούν' αρκούδια η ημερώνουν**».

Αλλά εκεί που είναι το αποκορύφωμα, είναι όπως μας λέει και πάλι το δημοτικό τραγούδι, ότι τα πουλιά που ο λαός τα θεωρεί μαντατοφόρους, που παίρνουν μαντάτα κι από τον κάτω κόσμο, τα βάζουν και μυρίζουν τον αμάραντο να ανακουφιστούν από την κούραση τ' αλαργινού ταξιδιού και να ομολογήσουν «**τρέχουν μανάδες για να ιδούν (τα ταξιδιάρικα πουλιά) κι οι αδερφές να μάθουν**». Η μάνα φέρνει ζάχαρη κι η αδερφή το μύσκο, γυναίκες των καλών αντρών αμάραντο στα χέρια. «**Φάε πουλίμ' τη ζάχαρη και πιες από το μύσκο, μυρίσου τον αμάραντο για να μας μολογήσεις**». Ποιος ξέρει αυτή η μάγισσα η Μήδεια που γύρισε όλα τα «Οιταία όρη» να μαζέψει βότανα να φτιάξει το φίλτρο της νεότητος και να ξανανιώσει τον πεθερό της Αίσωνα, σίγουρα δε θα παρέλειψε και τον Αμάραντο με τις τόσες του κι άλλες ιδιότητες.

Μπορεί να έχει καλές ιδιότητες και να είναι και στολίδι του σπιτιού και φάρμακο για κάθε νόσο, μα όσες καλές ιδιότητες και αν έχει, δεν ανήκει στα φαγώσιμα, δεν πρέπει να τρώμε Αμάραντο, ένα τέτοιο βότανο που το τρών' τ' αλάφια και ψοφούν, τ' αρκούδια κι ημερεύουν.

Ζάχος Ξηροτύρης

* Ο Ζάχος Ξηροτύρης ήταν δικηγόρος, λαογράφος και συγγραφέας. Ο «ΕΥΡΥΤΟΣ» είχε την τύχη να φιλοξενήσει παλαιότερα στις στήλες του πολύτιμα διαχρονικά κείμενά του.

Απαγόρευση αιγοβοσκής

Το Δασαρχείο Καρπενησίου με σχετική απόφασή του έχει εκδώσει απαγορευτική διάταξη αιγοβοσκής σε διάφορα ελατοδάση της δικαιοδοσίας του. Ανάμεσά τους βρίσκονται και οι περιοχές του χωριού μας **Βάλτος, Σταβλιώτης, Κρύα Βρύση, Πραίλα, Ριζόβραχο, Πύργος, Κρανιές, Γρατσούνι, Μαυραγκαθιά, Νεροπλάτανος, Ασπρολήθι, Αγά Βρύση, Γιουσουφ, Μεσονήσι, Κρί, Νίτσι, Πολτό, Ξηράκια, Τυμπανόρεμα, Τσοούκα, Κανάλες, Παλιόρογγο, Πετράλωνα, Φαντίνο, Πατρινές** κ.λπ., συνολικού εμβαδού 9.960 στρεμμάτων.

Ειδήσεις...

Ειδήσεις...

Ειδήσεις...

Ειδήσεις...

ΕΥΡΥΤΑΝΙΚΕΣ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ο Δήμος Καρπενησίου στο δίκτυο Euromontana

Ο Δήμος Καρπενησίου είναι ο πρώτος Δήμος της Ελλάδας που εντάχθηκε στο πολυσυλλεκτικό Ευρωπαϊκό Δίκτυο Euromontana, στόχος του οποίου είναι η βιώσιμη ανάπτυξη και η βελτίωση ποιότητας ζωής στις ορεινές περιοχές και γενικά η προώθηση της ζωής στο βουνό. Στο δίκτυο αυτό συμμετέχουν ήδη 72 μέλη από 18 χώρες, τα οποία συμμετέχουν σε μελέτες και ευρωπαϊκά προγράμματα που στοχεύουν στην ανάπτυξη και ενίσχυση της αγροτικής οικονομίας, την τουριστική ανάπτυξη, την προστασία του φυσικού περιβάλλοντος κλπ.

Μουσική εκδήλωση από την «Αλκυόνη»

Το Κέντρο Πρόληψης «Αλκυόνη» πραγματοποίησε με μεγάλη επιτυχία στις 26-6-2011 στο αμφιθέατρο της Βασικής Βιβλιοθήκης Καρπενησίου μουσική παράσταση με την ευκαιρία του παγκόσμιου εορτασμού κατά των ναρκωτικών. Την εκδήλωση πλαισίωσαν μαθητές οι οποίοι ταξίδεψαν τους θεατές με την μουσική τους και τους διασκέδασαν με το μοναδικό ταπεραμέντο τους. Η ομάδα εργασίας του Κέντρου, με σχετικό δελτίο τύπου, ευχαριστεί θερμά όσους συνέβαλαν στη διοργάνωση της μουσικής αυτής βραδιάς, τους θεατές και, κυρίως, τους πρωταγωνιστές της εκ-

δήλωσης, τα ίδια τα παιδιά. Στο συγκρότημα συμμετείχαν οι: **Χρυσάνθη Ζαλοκώστα** (πιάνο), **Μάριος Γρυπάρης** (ακουστική κιθάρα), **Θαν. Σουλιώτης** (μπάσο), **Μ. Κατή** (τραγουδι), **Λουκάς Τσουροπλής** (ηλεκτρική κιθάρα), **Παντελής Τάκης** (κρουστά), **Φ. Σουλιώτης** (πιάνο - τραγούδι), **Κ. Σαπούνης** (τρομπέτα - κιθάρα), **Χαρ. Σταμάτης** (ακορντεόν), **Δημ. Σταμάτης** (λαούτο), **Αλέξ. Νταής** (ηλεκτρική κιθάρα).

Διεθνές Συνέδριο στην Αρχαία Θεοτία (Βλοχό)

Η Αρχαιολογική - Ιστορική - Λαογραφική Εταιρεία Θεοτιέων οργανώνει Διεθνές Επιστημονικό Συνέδριο Τοπικής Ιστορίας και Αρχαιολογίας Τριχωνίας, το οποίο θα πραγματοποιηθεί στην Ακρόπολη της Αρχαίας Θεοτίας Αιτωλίας και συγκεκριμένα στον **Βλοχό Καινούργιου** (Δήμος Αγρινίου), στις **8, 9 και 10 Ιουνίου 2012**. Τα θέματα του Συνεδρίου αναφέρονται σε κάθε πτυχή της ανθρώπινης δημιουργίας διαχρονικά.

Θεματικές ενότητες: **1) Ιστορία** (Αρχαιότητα, Βυζαντινή περίοδος, Τουρκοκρατία, Μεσαιωνικοί Χρόνοι, Νεότεροι Χρόνοι), **2) Αρχαιολογία**, **3) Ιστορική Γεωγραφία και Λαογραφία**, **4) Γραμματεία**, **5) Εκκλησιαστικά Αρχαία**.

Οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να επικοινωνήσουν με την ηλεκτρονική διεύθυνση: nerantzis@sch.gr

Επίσκεψη στο Δήμαρχο

Ο Πρόεδρος της Τοπικής Κοινότητας Δομνίστας κ. **Αθανάσιος Γ. Αναγνωστόπουλος** και ο Σύμβουλος κ. **Γιάννης Παπαδόπουλος**, την Τρίτη 28 Ιουνίου 2011, επισκέφθηκαν το Δήμαρχο Καρπενησίου κ. **Κώστα Μπακογιάννη**. Παρόντες στη συνάντηση αυτή ήταν και ο Αντιδήμαρχος κ. **Δημήτριος Σταμάτης** καθώς και ο Δ/τής του "ΕΥΡΥΤΟΥ" κ. **Κώστας Παπαδόπου-**

λος. Ο κ. Δήμαρχος άκουσε με προσοχή τα υφιστάμενα προβλήματα του χωριού (καθαρισμός πηγών και υδραγωγείου, σκουπίδια, τοποθέτηση λαμπτήρων, καθαρισμός δρόμων, καθαρισμός νεκροταφείων κ.ά.) και σε πολλά έδωσε άμεση λύση.

Η συνάντηση ήταν εγκάρδια και, κυρίως, αποτελεσματική.

Επιτυχίες στις Πανελλήνιες

Αρκετοί ήταν οι απόφοιτοι των Λυκείων του νομού μας που πέτυχαν ικανοποιητική βαθμολογία στις πρόσφατες πανελλήνιες εξετάσεις και θα εισαχθούν σε κάποιο υψηλόβαθμο εκπαιδευτικό ίδρυμα της χώρας μας. **Αυτοί, δυστυχώς, προέρχονται μόνο από το Γενικό Λύκειο Καρπενησίου, αφού από τα Περιφερειακά Λύκεια Κερασχωρίου, Γρανίτσας, Ραπτοπούλου και Φουρνάς πέντε (5) μόλις κατόρθωσαν να πετύχουν βαθμολογία πάνω από το δέκα (10)!** Σημειώνεται ότι από το Λύκειο Φουρνάς οι δύο (2) συμμετέχοντες δεν ξεπέρασαν το επτά (7)! Συνολικά συμμετείχαν ενενήντα πέντε (95) μαθητές εκ των οποίων οι 61 είναι απόφοιτοι του Γενικού Λυκείου Καρπενησίου. Από αυτούς οι 24 κατόρθωσαν να συγκεντρώσουν βαθμολογία πάνω από 16. Ανάμεσά τους και οι αδελφοί **Δημήτριος Ιωάννη Σταμάτης (5ος με βαθμολογία 18,47), 1ο στη θετική κατεύθυνση και Χαράλαμπος Ιωάννη Σταμάτης (10ος με 17,42).**

Συγχαρητήρια και καλή επιτυχία στις σπουδές που θα επιλέξουν!

Διήμερο εκδηλώσεων στη Δομνίστα

Με την ευκαιρία της **69ης Επετείου από την κήρυξη του Ένοπλου Απελευθερωτικού Αγώνα στη Δομνίστα ο Δήμος Καρπενησίου, το Τοπικό Συμβούλιο Δομνίστας και ο τοπικός Φιλοπρόοδος Σύλλογος** συνδιοργάνωσαν με μεγάλη επιτυχία ένα πλούσιο διήμερο εκδηλώσεων. Συγκεκριμένα, το **Σάββατο 4-6-2011** στο Δημοτικό Σχολείο Δομνίστας πραγματοποιήθηκε ημερίδα με θέμα: «**Εθνική Αντίσταση και Αυτοκυβέρνηση: Η Λαϊκή Πολιτεία της Ελεύθερης Ελλάδας (1941-1994)**».

Προ της ημερίδας έγιναν τα εγκαίνια Έκθεσης Φωτογραφίας, που είχε ως θέμα της: «**Η Εθνική Αντίσταση με το Φακό του Κώστα Μπαλάφα**». Οι φωτογραφίες αυτές φυλάσσονται στο Μουσείο Μπενάκη και μεταφέρθηκαν στη Δομνίστα από τον Φιλοπρόοδο Σύλλογο Δομνίστας και με τη μεσολάβηση και την ευθύνη του **Κώστα Μπουμπουρή**, βιογράφου του **Κώστα Μπαλάφα**.

Ο κ. Κ. **Μπουμπουρής** εντυπωσιάσε με την ολιγόλεπτη εισήγησή του για τον **μεγάλο Φωτογράφο της Αντίστασης**, ενώ

ο Δήμαρχος Καρπενησίου κ. **Κ. Μπακογιάννης** απένειμε τιμητική πλακέτα, την οποία παρέλαβε ο υιός Μπαλάφα κ. **Γ. Μπαλάφας**. Εισηγητές της Ημερίδας ήταν οι Πανεπιστημιακοί Καθηγητές κ.κ. **Προκόπης Παπαστράτης** και **Ηλίας Νικολακόπουλος** και ο Δρ. Ιστορικός κ. **Μιχάλης Λιμπεράτος**, ενώ κατέθεσαν τις σημαντικές μαρτυρίες τους οι αντιστασιακοί κ.κ. **Θ. Καλλίνος (Αμάρμπεης)**, **Βαδής Βαρδινογιάννης** και **Β. Πριόβολος (Ερμής)**. Την ημερίδα «έκλεισε» με εμπνευσμένα λόγια του ο Μητροπολίτης Καρπενησίου κ.κ. **Νικόλαος**.

Την **Κυριακή 5-6-2011**, πραγματοποιήθηκε η κεντρική εκδήλωση στο χώρο του Μνημείου Εθνικής Αντίστασης, η οποία περιλάμβανε επιμνημόσυνη δέηση, κατάθεση στεφάνων, χαιρετισμό του Δημάρχου κ. **Κώστα Μπακογιάννη**, ομιλία από την κ. **Λάζου**, μηνύματα εκπροσώπων φορέων και αντιστασιακών οργανώσεων, αντιστασιακά τραγούδια από τον κ. **Φώνη Βονόρτα**, 1' σιγή και έκλεισε με τον Εθνικό μας Ύμνο.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

— Ο Παναγιώτης Κουκόπουλος και η σύζυγός του Βασιλική, το γένος Σπύρου Συρογιαννίδη, βάπτισαν το τέταρτο παιδί τους. Το όνομά του: **Ραφαήλ-Αγγελος**.

— Ο Κων/νος Κούκουνας του Ιωάννη και της Σπιριδούλας, το γένος Ιωάννη Μωρίκη και η σύζυγός του Αθανασία, βάπτισαν στις 4-6-2011 τα δίδυμα τέκνα τους στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου Ηλιούπολης και τους έδωσαν τα ονόματα **Ιωάννης** και **Βασιλική - Δήμητρα**.

Να τους ζήσουν.

ΘΑΝΑΤΟΣ

— Πέθανε στην Αθήνα στις 28-6-2011 και αναπαύεται στο Κοιμητήριο του χωριού μας η **Ντίνα (Κωστούλα) Ηλία Καρέτσου**.

Ας είναι αιώνια η μνήμη της.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ

— Εγινε στις 26 Ιουνίου 2011 το μνημόσυνο (6 μήνες) του **Νικολάου Γεωργαλή**, στον Ιερό Ναό Αγίου Αθανασίου Δομνίστας.

Ας είναι αιώνια η μνήμη του.

Έργα στον οδικό άξονα προς Ψηλό Σταυρό

Με την αριθ. 858/16-6-2011 απόφαση της Δ/σης Τεχνικών Έργων της Περιφερειακής Ενότητας Ευρυτανίας εγκρίθηκε η δημοπράτηση τευχών για τα έργα «**Κατασκευή τεχνικού οδικού άξονα Άγιοι Θεόδωροι - Κρίκελλο - Δομνίστα - Ψηλός Σταυρός**».

Θα ακολουθήσει η σχετική έγκριση από την Οικονομική Επιτροπή της Περιφέρειας Στερεάς Ελλάδας και η δημοπράτηση αναμένεται εντός του προσεχούς Ιουλίου.

Διάκριση σε πανελλήνιο διαγωνισμό

Την **21η** θέση ανάμεσα σε **1.500 διαγωνιζόμενους** κατέλαβε ο **Δημήτρης Ιωάννου Σταμάτης** σε πανελλήνιο διαγωνισμό που πραγματοποιήθηκε με την ευκαιρία του **Παγκόσμιου Έτους Χιμείας**. Στο διαγωνισμό αυτό συμμετείχαν μαθητές Λυκείου από πολλά σχολεία της Επικράτειας. Οπωσδήποτε η θέση αυτή μεταξύ τόσων πολλών διαγωνιζόμενων είναι τιμητική για τον **Δημήτρη**, ο οποίος μάλιστα, όπως σε άλλη στήλη αναφέρουμε πρώτευσε στις εξετάσεις μεταξύ των συμμαθητών του στο Λύκειο Καρπενησίου στη Θετική Κατεύθυνση. **Του ευχόμαστε πάντα διακρίσεις.**